

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/160/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112210451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5112210451.1

Uznesenie

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky : L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, proti odporcovi : T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, o nariadenie predbežného opatrenia - zákaz vstupu do domu, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. : 4C/55/2012-12 zo dňa 21.3.2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Žilina zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa voči odporcovi domáhala uloženia povinnosti, aby do rozhodnutia vo veci samej nevstupoval do rodinného domu v Q. súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parc. č. 9428/5, zapísaného na LV č. XXX, pre katastrálne územie Q., obec Q., okres S.. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p., keď dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je nedôvodný. Navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila, resp. nepreukázala, že medzi účastníkmi konania existuje právny vzťah, ktorému sa môže poskytnúť efektívna ochrana práv, a ktorý by navrhovateľke umožňoval nútene dosiahnuť dočasné vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu, práve nariadením predbežného opatrenia. O trovách konania rozhodol ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov, ktorý síce mal vo veci plný úspech, nepriznal, nakoľko mu doposiaľ žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. S rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasila, postup súdu označila za nesprávny. Nesúhlasila s tým, že by žiadnym spôsobom neosvedčila jeden zo základných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia, a to, že medzi účastníkmi existujú právne vzťahy, ktorým sa môže poskytnúť efektívna ochrana v konaní vo veci samej. K tomuto uviedla, že odporca ju v dome po tom, ako chcela brániť ich dcéru, fyzicky napadol, čím jej spôsobil zranenie ľavej ruky. Následne na to po privolaní polície, odporcu vykázali z obydľia, umožňujúc ohrozenej osobe (teda jej) podať návrh na vydanie predbežného opatrenia, čo aj využila. To, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že v návrhu vo veci samej sa bude domáhať trvalého vylúčenia odporcu z užívania domu, bolo spôsobené jej právnou neznalosťou. V súvislosti s podaným predbežným opatrením sa v návrhu vo veci samej chce domáhať zákazu vstupu odporcu do domu v zmysle práva na ochranu osobnosti. Poukazovala na to, že súd pri vydávaní predbežného opatrenia má skúmať okolnosti potrebné na jeho vydanie, a konkrétne v tomto prípade skúmať existenciu násillia, charakter vzájomných vzťahov z hľadiska blízkych osôb, spoločné obydľie pre účastníkov. A tak právny vzťah bude súd skúmať až v konaní vo veci samej, až po jeho podaní, a preto súd pri hodnotení návrhu na vydanie predbežného opatrenia nemá povinnosť skúmať zákonnosť či úspešnosť prípadného návrhu na vec samú. Zdôraznila, že dôvodom na vydanie predbežného opatrenia môže byť aj samotné

vykázanie zo spoločného obydla, pričom rozhodnutie o formulácii návrhu na vec samú a jeho dôvodoch je vecou samostatného konania. Existenciu násilia v jej prípade však potvrdzuje fakt, že policajná hliadka vykázala odporcu zo spoločného obydla, pričom násilie voči nej zo strany odporcu je dlhodobé, vulgárne jej nadáva, fyzicky napáda a vyhrožuje sa zabitím. Má strach z odporcu, ako aj z tohto jeho konania, tiež zdržovať sa v jeho blízkosti. Na základe uvedeného má za to, že uznesením o zamietnutí jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia boli porušené jej práva a právom chránené záujmy, a preto žiadala, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a odporcovi bol dočasne uložený zákaz vstupovať do rodinného domu v Q. súp. č. XXX.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 O.s.p.) uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľka sa svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podaným na Okresnom súde Žilina dňa 20.3.2012 voči odporcovi domáhala uloženia povinnosti, aby do rozhodnutia vo veci samej nevstupoval do rodinného domu v Q. súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parc. č. 9428/5, zapísaného na LV č. XXX, pre katastrálne územie Q., obec Q., okres S., dôvodiac, že odporca s ktorým žije v rodinnom dome, po požití alkoholických nápojov je voči nej agresívny, vulgárny, fyzicky ju napáda, v dôsledku čoho už bola viackrát i lekársky ošetrovaná, vyhadzuje a vymyká ju z domu.

Účelom predbežných opatrení v občianskom súdnom konaní je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov, neprejudikuje výsledok konania pred súdom a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter.

Vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia a vzhľadom na uvedené skutočnosti prvostupňový súd postupoval správne, keď na základe návrhu navrhovateľky skúmal, či v prejednávanej veci je potrebné a možné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi. V tomto smere dospel i k správne záveru, keď návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, zamietol.

Ako správne konštatuje prvostupňový súd i v odôvodnení svojho rozhodnutia, navrhovateľka na základe svojich tvrdení neosvedčila, že sú tu také právne vzťahy medzi účastníkmi, ktorým sa môže poskytnúť efektívna ochrana vo veci samej. Tak ako uviedol prvostupňový súd predbežné opatrenie nie je rozhodnutím konečným, má zabezpečiť ochranu práv účastníka dotedy, kým súd vydá konečné rozhodnutie vo veci samej (upraví vzťahy). Navrhovateľka však neuviedla, akým spôsobom zabezpečuje, resp. chce zabezpečiť ochranu svojich práv v budúcnosti a trvale. Zo strany polície bol riešený akútny stav, keď pri vyhodnotení situácie pri zásahu bol odporca vykázaný z rodinného domu. Navrhovateľka však následne nijako nepreukázala, ako chce postupovať pri ochrane svojich práv, ako chce s konečnou platnosťou vyriešiť situáciu, ktorá ako vyplynulo z návrhu aj z odvolania, je „dlhodobá“. Ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu, nebol navrhovateľkou podaný návrh „vo veci“, a preto sa odvolací súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že nie je zrejme, akému právu sa má poskytnúť dočasná ochrana.

Na základe vyššie uvedených skutočností, odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.